

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 13Csp/16/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7517200334
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lukáš Beňák
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2022:7517200334.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie sudcom JUDr. Lukášom Beňákom v právnej veci žalobkyne: B.Ň. A., N.. XX.XX.XXXX, A. Ž. XXX, M. J., zast.: Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 29, Košice, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, s.r.o., IČO: 36 234 176, so sídlom Teplická 7434/17, Piešťany, zast.: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, o zaplatenie 10.342,79 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania celého konania proti žalobkyni s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie.

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 11.01.2017 domáhala vydania bezdôvodného obohatenia v sume 10.342,79 €. Svoju žalobu odôvodnila tým, že so žalovaným uzavrela dňa 14.09.2008 Zmluvu o úvere č. B., na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 6.070,01 € za účelom financovania kúpy osobného motorového vozidla, ktorý sa zaviazal splácať po 228,61 € v 60. mesačných splátkach. Mala za to, že táto zmluva neobsahuje všetky povinne obligatórne náležitosti podľa ust. § 4 ods. 2 písm. i/ zákona č. 258/2001 Z. z. v platnom znení, čo má za následok, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Tiež výška RPMN je v zmluve nesprávne uvedená, keď namiesto uvedenej výšky RPMN 35,45% v zmluve je v skutočnosti až vo výške 45,86%. V tomto smere mala za to, že uvedenie nesprávnej výšky RPMN má za následok to, ako keby nebola uvedená vôbec, čo znamená, že aj z tohto dôvodu je úver bezúročný a bez poplatkov. Tiež odplata za poskytnutý úver dosiahla 31,49 %, čo niekoľkonásobne prevyšovalo odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch, čo je v priamom rozpore s ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Na základe uvedenej zmluvy v minulosti prebiehalo exekučné konanie vedené Okresným súdom Košice - okolie pod sp. zn. 12Er/1628/2010. Exekučné konanie bolo napokon zastavené Uznesením Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 12Er/1628/2010 zo dňa 27.09.2016 z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok vydaný na podklade predmetnej úverovej zmluvy, bol nespôsobilým exekučným titulom, nakoľko právomoc rozhodcovského súdu mala byť založená na rozhodcovskej doložke, ktorá bola neprijateľnou zmluvnou podmienkou, teda neplatnou. Na základe takto vedenej exekúcie prostredníctvom zrážok zo mzdy bolo zo mzdy žalobkyne zrazených horibilných 19.860,39 € (čo vyplýva z potvrdenia zamestnávateľa žalobkyne), teda o 13.790,38 € viac, než mal žalovaný nárok. V tejto sume došlo k bezdôvodnému obohateniu žalovaného. Žalobkyňa si však uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia len vo výške 10.342,79 €, čo predstavuje 75% zo súčtu plnení vykonaných nad rámec poskytnutého úveru, a to v rozsahu vykonaných zrážok zo mzdy za obdobie od 09/2014 až do 08/2016.

2. Okresný súd Košice- okolie rozsudkom zo dňa 01.10.2020 sp. zn. 13Csp/16/2017 výrokom I konanie v časti o zaplatenie sumy 4.836,07 € zastavil, výrokom II žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 5.506,72 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 5.506,72 € od 03.01.2017 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku a výrokom III žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 6,48% proti žalovanému. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že úverová zmluva musela obsahovať náležitosti, ktoré vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch platný a účinný v čase uzavretia zmluvy a preto ju súd preskúmal, či tieto zákonné náležitosti podľa § 4 ods. 2 zák. o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z. aj obsahuje a dospel k záveru, že úverová zmluva neobsahuje všetky zákonom požadované náležitosti, nakoľko absentuje údaj - adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§ 4 ods. 2 písm. d/) a tiež - veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie (§ 4 ods. 2 písm. l/), preto je v zmysle § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. takýto úver bezúročný a bez poplatkov z dôvodu absencie vyššie uvedených zákonných náležitostí. Čo sa týka adresy, kde možno uplatniť reklamáciu, tento údaj sa v zmluve vôbec nenachádza. Tiež sa v zmluve nenachádza nič ohľadom poistného, ktoré ale žalobkyňa musela uzavrieť, ako to vyplýva z bodu 15.8 zmluvy. Nič na tom nemení ani odkaz na Sadzobník poplatkov a odmien, kde sa má výška poistného nachádzať. Tieto náležitosti musia byť súčasťou zmluvy, nie súčasťou sadzobníka či obchodných podmienok, ktoré ani nie sú žalobkyňou podpísané. Z týchto dôvodov súd považoval zmluvu o úvere uzavretú medzi stranami sporu za bezúročnú a bez poplatkov.

3. Proti tomuto rozsudku, čo do výroku II a III, podal včas odvolanie žalovaný. Namietal, že žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie vzniesol námietku premlčania na žalobkyňou uplatňovanú výšku bezdôvodného obohatenia, na ktorú súd prvej inštancie neprihliadol. S poukazom na zásadu hospodárnosti konania mal žalovaný za to, aby súd prednostne posúdil v konaní vznesenú námietku premlčania. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že vedomosť žalobkyne o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jej úkor obohatil zistila od momentu jej porady s jej právnym zástupcom, teda dňom 27.12.2016, čo vyplýva z udeleného plnomocenstva na č. I. 32 spisu. Žalobkyňa však v konaní opomenula spomenúť, že rovnaký právny zástupca ju zastupoval aj v exekučnej veci, z ktorej si žalobkyňa žiada vrátenie úhrad v tomto konaní, pričom plnomocenstvo mu udelila už dňa 24.01.2014, kedy žalobkyňa nepochybne získala vedomosť o možnosti uplatnenia svojho nároku súdnou cestou. V danom prípade je nevyhnutným aplikovať subjektívnu premlčaciu dobu, ktorá žalobkyni začala plynúť 24.01.2014 a uplynula 24.01.2016, pričom žaloba v tomto konaní bola podaná až po uplynutí subjektívnej premlčacej doby dňa 17.01.2017. Pri určení počiatku plynutia dvojročnej subjektívnej doby žalovaný poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/216/2016, rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 25Co/1019/2015, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/315/2017, rozhodnutie Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 5Csp/30/2017, rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 29Csp/7/2017. Z týchto rozhodnutí vyplýva záver, že pre začiatok plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci okamih, kedy sa oprávnený subjekt dozvie v konkrétnom prípade o tom, že došlo na jeho úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal. Rozhodujúci je moment, kedy sa oprávnený subjekt dozvie také okolnosti, ktoré sú relevantné pre uplatnenie jeho práva na súde. Touto vedomosťou sa rozumie znalosť takých okolností, z ktorých možno zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie vyvodiť, nie znalosť právnej kvalifikácie. Okolnosti, za ktorých sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov sú uvedené priamo v zákone (vo vzťahu k prejednávanej prípadu je to zák. č. 258/2001 Z. z.). Vedomosť žalobkyne ako spotrebiteľa o bezúročnosti a bezpoplatkovosti jeho úveru je preto potrebné spájať s touto skutočnosťou, t. j. s vedomosťou o existencii zák. č. 258/2001 Z. z., nakoľko ju nemôže ospravedlňovať to, že o tomto zákone eventuálne nevedela. Mal za to, že nie je dôvod sankcionovať úverovú zmluvu bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou z dôvodu v rozsudku uvedených náležitostí. Čo sa týka náležitosti - adresa veriteľa a predávajúceho, v prípade predmetnej úverovej zmluvy bol úver poskytnutý prostredníctvom finančného agenta, ktorým bol priamo predajca a to spoločnosť AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s., čo v konaní sporné nebolo. Žalobkyňa mala preto nepochybne vedomosť o tom, kto je predajca a aká je jeho adresa v prípade reklamácie. Čo sa týka ďalšej náležitosti - veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie žalovaný uviedol, že náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemusia byť nutne uvedené v jednom dokumente za predpokladu, ak tieto náležitosti sú vyhotovené písomne na inom dokumente alebo zachytené na inom trvalom nosiči a zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje jednoznačný a presný odkaz na tieto písomnosti alebo iné trvalé nosiče. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/2015. Uviedol ďalej, že úverové podmienky sú bez výnimky vždy odovzdané klientovi pri uzatvorení zmluvy o spotrebiteľskom úvere a sú taktiež dostupné na internetovej stránke veriteľa, pričom žalovaný má za to, že úverové zmluvné podmienky zverejnené

na internetovej stránke veriteľa spĺňajú definíciu trvalého nosiča podľa bodu 37. rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15. Žalovaný záverom poukázal na to, že žalobkyňa v zmluvnom vzťahu so žalovaným vystupovala ako spotrebiteľ, teda slabšia strana. To však neznamená, že tejto bude poskytnutá bezbrehá ochrana voči dodávateľovi ako strane silnejšej bez ohľadu na platné právo. U spotrebiteľa ako subjektu týchto vzťahov sa vychádza z definície priemerného spotrebiteľa, teda spotrebiteľa, ktorý má primerané množstvo informácií a je v rozumnej miere pozorný a obozretný, a to s ohľadom na jeho sociálne a kultúrne faktory a jazykové schopnosti. Od spotrebiteľa sa teda vyžaduje určitá miera pozornosti, ktorá má svoj obraz napríklad v tom, že spotrebiteľ musí vykonať určité kontrolné zisťovania aký tovar vlastne kupuje alebo akú zmluvu uzatvára.

4. Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 29.03.2021 zrušil rozsudok Okresného súdu vo výroku II a III a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že rozsudok je v napadnutom výroku II nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov, pokiaľ ide o jeho záver o chýbajúcich náležitostiach zmluvy o úvere v zmysle § 4 ods. 2 písm. d/ a l/ zák. č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2008. Tieto závery súdu sú iba všeobecne formulované, bez uvedenia skutkových zistení, z ktorých súd vychádzal, bez označenia dôkazov, z ktorých tieto skutkové zistenia vyplynuli a bez uvedenia úvah, ako zistený skutkový stav právne posúdil, teda na základe akých úvah dospel k vyššie uvedeným záverom s poukazom na zistený skutkový stav a dôkazy, z ktorých vychádzal. Pokiaľ súd určil, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, v odôvodnení rozsudku ohľadne tohto iba v ods. 20 odôvodnenia skonštatoval, že úverová zmluva nespĺňa náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. d/, l/ zákona o spotrebiteľských úveroch, preto sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ ide o súdom konštatovanú chýbajúcu náležitosť v zmysle § 4 ods. 2 písm. d/ zák. č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom k 31.12.2008, touto chýbajúcou náležitosťou má byť adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Žalovaný v odvolaní namietal a táto skutočnosť vyplýva aj z uzavretej úverovej zmluvy, že úver bol poskytnutý prostredníctvom finančného agenta, ktorým bol priamo predajca, a to spoločnosť AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s., čo v konaní nebolo sporné. Žalobkyňa mala preto nepochybne vedomosť o tom, kto je predajca a aká je jeho adresa v prípade reklamácie. Z uvedeného preto vyplýva, že žalovaný nebol predávajúcim, ale veriteľom, ktorého definícia je priamo obsiahnutá v ust. § 3 ods. 1 vyššie citovaného zákona. Zákon č. 258/2001 Z. z. pojem „predávajúci“ nevymedzuje a vymedzenie tohto pojmu vyplýva iba zo zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (§ 2 písm. b/). Pokiaľ súd prvej inštancie mal za to, že aj na žalovaného ako veriteľa spotrebiteľského úveru a zmluvu ním uzavretú sa vzťahuje uvedenie tejto povinnej náležitosti (adresy predávajúceho), súd bude povinný svoje úvahy o totožnosti veriteľa s predávajúcim podrobne uviesť tak, aby boli preskúmateľné stranami sporu ako aj odvolacím súdom. V tejto súvislosti odvolací súd poukázal na to, že až novelou zákona 129/2010 Z. z. (ktorým bol zrušený zák. č. 258/2001 Z.z.), vykonanou zákonom 35/2015 Z. z., s účinnosťou od 01.04.2015 (t.j. až po uzavretí predmetnej úverovej zmluvy), sa v § 9 ods. 2 písm. c/ stanovuje ako povinná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere adresa veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Dôvodová správa k zákonu 35/2015 Z. z. pritom uvádza, že tým došlo k zosúladieniu so systematickou zákona, v ktorom nie je zadefinovaný pojem predávajúci. S účinnosťou od 01.05.2018 však táto náležitosť zmluvy už nie je vôbec požadovaná. Nevyplyva totiž zo smernice 2008/48/ES ako povinná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Odvolací súd poznamenal, že v úverovej zmluve je jednak veriteľ Home Credit Slovakia, a.s. ako aj predajca AAA Auto Košice identifikovaný ako názvom, tak aj úplnou adresou. Je preto potrebné, aby súd prvej inštancie odôvodnil, či výslovné neuvedenie adresy, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť je takým dôvodom, pre ktorý je nevyhnutné sankcionovať úverovú zmluvu bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou, alebo je možné tento nedostatok eliminovať poukazom na identifikáciu predajcu (veriteľa) v záhlaví zmluvy (bod 1) resp. iných ustanoveniach úverovej zmluvy (bod 3 zmluvy špecifikácia dodávateľa). Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že žalobkyni nemohla a ani nevnikla žiadna pohľadávka z titulu bezdôvodného obohatenia, nakoľko nedošlo ani k žiadne skutkovej podstate bezdôvodného obohatenia. Pokiaľ ide o náležitosť v zmysle § 4 ods. 2 písm. l/ zák. č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2008, povinnou náležitosťou úverovej zmluvy bolo veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie. Podľa bodu 15.8 článku 15. Záverečné ustanovenia, klient podpisom tejto ÚZ súhlasí s tým, aby bol spoločnosťou (poistníkom) poistený na poistné riziko dočasnej straty schopnosti splácať revolvingový úver podľa Zmluvy o RÚ I. a RÚ II. v dôsledku pracovnej neschopnosti, prípadne straty pravidelného zdroja príjmu a poistné riziko neuhradeného zostatku dlhu v prípade plnej invalidity, smrti úrazom a prípadne tiež na poistné riziko zneužitia úverovej karty (ďalej len poistenie úverových splátok), a to v rozsahu zvolenom pri aktivácii karty. Klient podpisom tejto ÚZ súhlasí, že úhrada za poistenie úverových splátok revolvingového úveru I. a II. je uvedené v platnom Sadzobníku poplatkov

a odmien, ktorý sa s účinnosťou revolvingového úveru I. a II. stáva neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o RÚ I. a RÚ II., a bude zaúčtovaná na ľarchu úverového účtu klienta. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia (bod 33) uviedol, že v zmluve sa nenachádza nič ohľadom poistného, ktoré ale žalobkyňa musela uzavrieť, ako to vyplýva z bodu 15.8 zmluvy. Z odôvodnenia rozhodnutia ale nie je možné zistiť, ako súd dospel k záveru, že žalobkyňa „musela“ uzavrieť poistenie podľa bodu 15.8 zmluvy, a o aké poistenie sa malo konkrétne jednať. Ak mala žalobkyňa uzavrieť poistenie podľa bodu 15.8 zmluvy (ako uzavrel súd), tak z obsahu spisu a ani predložených listinných dôkazov nevyplýva, že žalobkyňa uzavrela poistenie úverových splátok v nadväznosti na zmluvu o revolvingovom úvere (podľa bodu 15.8 zmluvy), a navyše takáto zmluva ani nie je predmetom prejednávaneho sporu. Žalobkyňa samotná takúto skutočnosť v spore ani nenamietala. Súd prvej inštancie ani neskúmal, či žalobkyňa musela uzavrieť poistenie v zmysle bodu 15.8, t. j. poistenie úverových splátok, a preto z takto zisteného skutkového stavu sa záver súdu o tom, že v zmluve chýba údaj o veriteľom vyžadovanom poistení (ktoré musela uzavrieť) javí ako predčasný. Do pozornosti súdu prvej inštancie odvolací súd dal ust. článku 11 zmluvy, v ktorom je dohodnuté havarijné poistenie s poisťiteľom Česká poisťovňa - Slovensko, akciová spoločnosť, pričom v zmysle Hlavy 9. Poistenie - všeobecné ustanovenia Úverových podmienok § 9.1 sú všetky poistenia, ktoré klient uzatvoril prostredníctvom rámcovej poistnej zmluvy so zmluvnými poisťovňami. Uzavretie poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou vozidla - povinné zmluvné poistenie (čl. 12), poistenia výdajov IDEAL BENEFIT (čl. 13) a ani poistenia finančnej škody IDEAL PROFIT (čl. 14) zo zmluvy nevyplýva, aj keď zmluva obsahuje v predtlačenej forme možnosť uzavrieť takéto poistenie. Až po dôslednom preskúmaní náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle vyššie vyslovených záverov je možné posúdiť, či ide o úver bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 4 ods. 3 zákona 258/2001 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2008. V nadväznosti na vyššie uvedené nedostatky rozhodnutia súdu prvej inštancie je predčasný jeho záver o vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalobkyne, a teda aj nesprávny.

5. Žalobkyňa podaním doručeným súdu dňa 27.04.2021 reagovala na rozhodnutie odvolacieho súdu. Mala za to, že odvolací súd v bodoch 33 - 39 svojho rozhodnutia sa zaoberá otázkou uvádzania adresy, na ktorej spotrebiteľ môže uplatniť svoju reklamáciu alebo sťažnosť. Je však potrebné zdôrazniť, že odvolací súd nijakým spôsobom jednoznačne neuviedol, či úverová zmluva túto náležitosť obsahuje alebo nie. Odvolací súd svojím uznesením uložil súdu prvej inštancie sa zaoberať touto otázkou s ohľadom na to, že v úverovej zmluve je žalovaný ako aj jeho zástupca označený okrem iného aj svojim sídlom. Vo vzťahu k uvedenému poukázala na to, že skutočnosť, že tak žalovaný ako aj jeho splnomocnenec sú v úverovej zmluve označení okrem iného aj svojim sídlom nijakým spôsobom automaticky neznamená, že je v úverovej zmluve uvedená adresa, na ktorej spotrebiteľ môže uplatniť svoju reklamáciu alebo sťažnosť. Ustanovenie § 4 ods. 2) zákona o spotrebiteľských úveroch obsahuje taxatívny výpočet obligatórnych náležitostí, ktoré musí každá zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať. Teda všetky náležitosti uvedené v ustanovení § 4 ods. 2) majú byť v zmluve o spotrebiteľskom úvere dostatočne jasne a zrozumiteľne uvedené, a to s poukazom na ustanovenie § 37 Občianskeho zákonníka. Samotný odvolací súd v bode 39 odôvodnenia svojho rozhodnutia uviedol, že žalovaný, ako aj spoločnosť AUTOCENTRUM AAA AUTO, a. s. sú v úverovej zmluve identifikovaní okrem iného aj svojim sídlom. Z hľadiska obsahu však takéto označenie spĺňa parametre náležitosti podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, teda ide len o identifikáciu veriteľa a jeho zástupcu. Uvedenie sídla veriteľa a jeho zástupcu však neznamená, že na tejto adrese je spotrebiteľ oprávnený uplatniť svoju reklamáciu alebo sťažnosť, a to zvlášť s poukazom na to, že z úverovej zmluvy vyplývajú až tri eventuálne adresy, ktoré by pripadali do úvahy. Úverová zmluva však na žiadnom mieste neobsahuje akékoľvek poučenie spotrebiteľa o tom, že svoju reklamáciu alebo sťažnosť si môže uplatniť na niektorej z adries uvedených v rámci identifikácie veriteľa a jeho zástupcu, a preto nemožno konštatovať uvedenie náležitosti v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. d) v samotnej zmluve o spotrebiteľskom úvere. V bodoch 40 - 47 uznesenia odvolacieho súdu sa odvolací súd ďalej zaoberal otázkou dojednávania poistenia schopnosti splácať úver. Aj tu je však potrebné poukázať na to, že odvolací súd vo svojom rozhodnutí nijako neuviedol, že závery súdu prvej inštancie sú nesprávne. Poukázal iba na to, že tieto závery sú predčasné a jednotlivými skutočnosťami je potrebné sa zaoberať vo väčšom rozsahu. S ohľadom na uvedené skutočnosti preto poukázala na to, že žalobca pri uzatváraní úverovej zmluvy nemal nijakú možnosť odmietnuť poistenie schopnosti splácať úver, čo v konečnom dôsledku potvrdzuje aj samotné dojednanie uvedené v bode 15.8 úverovej zmluvy. K uzatváraniu úverovej zmluvy došlo tak, že žalobkyňa kontaktovala spoločnosť AUTOCENTRUM AAA AUTO, a. s. s požiadavkou kúpy motorového vozidla, pričom spôsob financovania si žalobkyňa zvolila „na splátky“. Na základe uvedeného preto predajca predložil žalovaným preformulovanú úverovú zmluvu, v ktorej bol vopred

zakomponovaný súhlas s poistením schopnosti splácať úver. Žalobkyňa však nielenže reálne nemala na výber, či chce pristúpiť aj k takémuto poisteniu alebo nie, ale zo strany predajcu nebol ani nijakým spôsobom upovedomený o tom, že uzavretím úverovej zmluvy vôbec k poisteniu úveru automaticky pristupuje a prejavuje s ním súhlas. V zmysle vyššie uvedeného je teda zrejme, že žalobkyňa nemala pri uzatváraní úverovej zmluvy akúkoľvek možnosť vylúčiť poistenie schopnosti splácať úver. Ak teda takéto poistenie bolo povinné, v úverovej zmluve malo byť uvedené poistné spojené s týmto poistením, a to v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch. Ak takéto poistné v úverovej zmluve absentuje, je potrebné na poskytnutý úver hľadieť ako na bezúročný a bez poplatkov. Na doplnenie uviedla, že v predmetnej úverovej zmluve je celkom evidentne nesprávne uvedená aj celková výška nákladov spojených s poskytnutým úverom. Uvedené odôvodnila tak, že v zmysle predmetnej úverovej zmluvy má celková výška nákladov dosahovať sumu 5.975,78 €. Ide prakticky o všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ uhradiť nad rámec istiny poskytnutého úveru. Ak by bola táto suma uvedená správne, musela by sa rovnať súčtu všetkých splátok z úverovej zmluvy. Ak však zrátame 60 splátok vo výške 228,61 € (ako to vyplýva aj z úverovej zmluvy), potom celková suma, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť dosahuje sumu 13.716,60 €. Keďže náklady spojené s poskytnutím úveru tvoria „preplátok istiny úveru“, ich výšku vyrátame odčítaním istiny úveru od celkového súčtu všetkých mesačných splátok. Takýmto spôsobom vyrátaná výška celkových nákladov dosahuje sumu 7.646,59 € teda o 1.670,81 € viac, než sa uvádza v úverovej zmluve. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť je teda potrebné pri vyčísľovaní skutočnej výšky celkových nákladov vychádzať zo súčtu všetkých mesačných splátok, v dôsledku čoho tak celková výška nákladov dosahuje sumu až 7.646,59 €. Dospela k záveru, že žalobkyňa za účelom získania finančných prostriedkov musela pristúpiť k poisteniu schopnosti splácať úver, potom je potrebné na tieto skutočnosti prihliadať aj s ohľadom na výpočet hodnoty RPMN. Je zrejme, že ak veriteľ pri výpočte hodnoty RPMN nebral do úvahy poistné a rovnako vychádzal z nesprávnej celkovej výšky nákladov, musí byť hodnota RPMN uvedená v úverovej zmluve nesprávne a v neprospech spotrebiteľa. Pokiaľ i o právne posúdenie otázky premlčania uplatneného nároku odvolacím súdom, žalobkyňa sa stotožňuje s právnym posúdením uvedeným v bodoch 49 - 57 odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu. Odvolací súd túto právnu otázku vyhodnotil správne, keď dospel k záveru, že dvojročná subjektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia začína plynúť dňom, kedy sa oprávnený subjekt skutočne dozvie o tom, že veriteľ nemá akýkoľvek právny nárok na žiadne plnenie nad rámec ním poskytnutej istiny úveru. Tieto závery potvrdzuje ustálená rozhodovacia prax Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorá je okrem nálezu uvádzaného odvolacím súdom v odôvodnení jeho rozhodnutia prezentovaná aj Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 09.06.2020, vydaným pod č. I. ÚS 51/2020-50, ako aj Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 11.02.2021, vydaným pod č. II. ÚS 502/2020 - 59, ktoré zároveň predložili v prílohe tohto podania. Vo vzťahu k samotnému právnemu posúdeniu právnej otázky začiatku plynutia tejto premlčacej doby ďalej odkázala na predchádzajúce písomné podania, v rámci ktorých sa touto otázkou podrobne zaoberá. Podľa záverov odvolacieho súdu tak do úvahy pripadajú dva okamihy, a to udelenie plnomocenstva na zastupovanie v tomto konaní, k čomu došlo dňa 27.12.2016, ako aj udelenie plnomocenstva na zastupovanie v exekučnom konaní vedenom Okresným súdom Košice - okolie pod sp. zn.: 12Er/1628/2010, k čomu došlo dňa 24.01.2014. Počas doterajšieho priebehu konania nebola objektívne preukázaná žiadna skutočnosť, ktorá by nasvedčovala tomu, že žalobkyňa sa o vzniku bezdôvodného obohatenia skutočne dozvedela skôr, než došlo k udeleniu plnej moci na zastupovanie v tomto konaní, teda ku dňu 27.12.2016. Udelenie plnej moci na zastupovanie v exekučnom konaní nemožno za tento okamih považovať najmä z toho dôvodu, že aj napriek tomu, že aj uvedené konanie sa týka predmetnej úverovej zmluvy, po udelení plnomocenstva na zastupovanie v exekučnom konaní sa prieskum právneho zástupcu obmedzil iba na preskúmavanie podmienok vedenia exekúcie, nie na hmotnoprávny základ vymáhaného nároku. Uvedené vyplývalo z toho, že samotná úverová zmluva nebola súčasťou návrhu na vykonanie exekúcie, keďže návrh na vykonanie exekúcie sa podáva len s pripojeným exekučným titulom. Preto sa právny prieskum zástupcu žalobkyne v počiatoch daného exekučného konania obmedzil iba na spôsobilosť exekučného titulu, platnosť rozhodcovskej zmluvy atď.

6. Žalovaný na vyjadrenie žalobkyne reagoval podaním doručeným sp. zn. dňa 29.07.2021. V prípade úverovej zmluvy č. B. bol úver poskytnutý prostredníctvom finančného agenta, ktorým bol priamo predajca a to spoločnosť AAA Auto Košice, čo v konaní nie je sporné. V súvislosti so spochybňovanou náležitosťou adresy predávajúceho žalovaný predkladá aj názor, ktorý prezentoval v odôvodnení svojho Uznesenia zo dňa 17.06.2021 Krajský súd v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 8CoCsp/13/2020. Pokiaľ ide o sporné uvedenie celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom, žalovaný dal do pozornosti ust. § 2 písm. c/ bod 5 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia

úverovej zmluvy. V samotnej úverovej zmluve je havarijné poistenie upravené v časti 11 s názvom „ HAVARIJNÉ POISTENIE “. Klient je pri uzatváraní úverovej zmluvy dopytovaný okrem požadovanej výšky úveru a výšky splátok aj ohľadne možnosti uzatvorenia havarijného poistenia a je výlučne len na slobodnom rozhodnutí samotného klienta, či sa pre havarijné poistenie rozhodne alebo nie. Žalovanému preto nie je zrejmé, na základe akých dôkazov žalobkyňa po 13 rokoch od uzatvorenia úverovej zmluvy dospela k názoru o nanútení havarijného poistenia pri uzatváraní úverovej zmluvy. Žalovaný ako dôkaz o dobrovoľnosti havarijného poistenia predložil úverovú zmluvu uzatvorenú s iným klientom, v prípade ktorej si klient poistenie nezvolil, preto je v políčku týkajúcom sa poistenia zachovaná predtlač, ale s nevyplnenými údajmi. Aj táto skutočnosť svedčí o dobrovoľnosti poistenia, preto žalovaný odmieta tvrdenie žalobkyne o podmienení uzatvorenia úverovej zmluvy dojednaním havarijného poistenia, ktoré jej malo byť jednostranne nanútené. Dojednané havarijné poistné preto v zmysle uvedenej úpravy podľa § 2 písm. c) zákona č. 258/2001 Z. z. nebolo potrebné započítať do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, čo sa nakoniec odzrkadlilo aj v celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom. Žalovaný zastáva názor, že uvedený postup bol v súlade so zákonným znením, preto považoval za nedôvodné sankcionovať postup v zmysle zákona bezúročnosťou a bez poplatkovosťou. V zmysle splátkového kalendára, ktorý žalovaný v prílohe predložil, bolo v mesačnej splátke úveru zahrnuté aj havarijné poistenie vo výške 29,46 €. Vzhľadom na správnosť výšky uvedených celkových nákladov spotrebiteľa považoval aj hodnotu RPMN za vypočítanú správne a s korektnými vstupnými údajmi. Okrem toho je nevyhnutným podotknúť, že zákon č. 258/2001 Z. z. v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy nevyžadoval ako povinnú náležitosť aj uvádzanie celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom. Obdobná situácia platila pri uvádzaní hodnoty RPMN, pri ktorej sa v zmysle ustanovenia § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. sankcionovalo výlučne len jej neuvedenie, čo v prípade žalovanej úverovej zmluvy jednoznačne neplatí. V konaní je nepochybne preukázané, že právny zástupca prevzal zastupovanie žalobcu v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 12Er/1628/2010 už dňa 24.01.2014, v ktorom mal nepochybne možnosť analyzovať žalovanú úverovú zmluvu a poskytnúť žalobkyňi ako klientovi odbornú právnu radu aj pokiaľ ide o náležitosti úverovej zmluvy a prípadné podanie žaloby. Pokiaľ žalobkyňa v exekučnom konaní žiadala vyhlásiť exekúciu za neprípustnú a zastaviť ju, bolo viac ako zrejmé, že bude následne požadovať platby v nej uhradené ako bezdôvodné obohatenie vydať naspäť. Je preto jednoznačne preukázané, že žalobkyňa nadobudla vedomosť o možnom vzniku bezdôvodného obohatenia už dňa 24.01.2014, na základe čoho považoval žalovaný jeho nárok uplatňovaný v tomto konaní v celom rozsahu za premlčaný.

7. Žalobkyňa v reakcii na vyjadrenie žalovaného zotrvala na svojich doterajších tvrdeniach.

8. Súd nariadil vo veci pojednávanie dňa 13.01.2022, ktorého sa nezúčastnila žalobkyňa ale dostavil sa jej právny zástupca. Nedostavil sa žalovaný ani jeho právny zástupca, ktorí svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnili a žiadali pojednávať v ich neprítomnosti. Vychádzajúc z § 180 CSP súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti strán sporu. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní zotrval na podanej žalobe a mal za to, že predmetnú úverovú zmluvu je potrebné považovať za bezúročnú a bezpoplatkovú. V krátkosti poukázal na to, že aj odvolací súd nepoukázal na nesprávnosť jednotlivých záverov obsiahnutých v predchádzajúcom rozhodnutí súdu prvej inštancie, len poukázal na to, že tieto nie sú preskúmateľné a je potrebné sa nimi bližšie zaoberať, pričom poukázal na to, že pokiaľ ide o údaj adresy na uplatnenie reklamácie, tu je potrebné si všimnúť to, že táto úverová zmluva mala byť za žalovaného uzatváraná predajcom prostredníctvom spoločnosti AAA Auto, ktorý navyše bol ešte zastúpený ďalšou svojou organizačnou jednotkovou spoločnosťou AAA Auto Košice. Ide o 2 samostatné subjekty a z obsahu samotnej úverovej zmluvy nie je zrejmé, kde spotrebiteľ môže uplatniť svoju reklamáciu. Či je to na adrese spoločnosti AAA Auto Košice, alebo spoločnosti AAA Auto. Tieto spoločnosti pritom sídlia na odlišných adresách a minimálne v tomto rozsahu predmetná úverová zmluva nie je určitá a nie je jednoznačne uvedené, kde spotrebiteľ sa môže domôcť ochrany svojich práv. Pokiaľ ide o dojednané havarijné poistenie, tu je takisto potrebné preskúmať to, či spotrebiteľ reálne mal možnosť ovplyvniť výber takéhoto poistenia. Samotné havarijné poistenie bolo žalobcovi ponúknuté tak, že žalobca nemal možnosť si vybrať z viacerých balíkov poistenia, takisto nemal možnosť ani si zvoliť poisťovňu ani celkový objem poistenia. Bolo mu dané len na výber, či pristúpi k tomuto poisteniu alebo nie, pričom aj z konania samotného predajcu vyplývalo, že takéto poistenie je povinné, preto je potrebné ho zarátavať do hodnoty RPMN. Pokiaľ ide o samotnú hodnotu RPMN, naďalej trval na tom, že táto nie je v úverovej zmluve uvedená správne, avšak aj s poukazom na to, že aj keď zákon o spotrebiteľských úveroch v čase úverovej zmluvy nesprávne uvedenie hodnoty RPMN výslovne nesankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru, je potrebné

skúmať to, že účelom tohto ustanovenia bolo informovať spotrebiteľa o základných parametroch hodnoty RPMN. Pritom aj Európsky súdny dvor povedal v rámci svojej rozhodovacej praxe, že hodnota RPMN je pre spotrebiteľa podstatným údajom. Preto, aby spotrebiteľ bol informovaný o týchto parametroch, musí byť hodnota RPMN v úverovej zmluve uvedená správne. Jednoducho spotrebiteľ nemôže byť informovaný o úverom produkte v dostatočnej miere, keď vychádza z nesprávnych údajov. Preto, ak hodnota RPMN nie je v úverovej zmluve uvedená v správnej výške, je to rovnaká situácia ako keby nebola uvedená vôbec. To, že sankcia bezúročnosti v čase uzavretia úverovej zmluvy v zákone absentovala je len nedokonalosťou právnej úpravy, ktorá v čase uzavretia úverovej zmluvy bola prakticky iba v počiatkoch, čo potvrdzuje aj to, že neskorší zákon 129/2010 už od začiatku svojej účinnosti takúto sankciu zakotvoval a zakotvuje ju aj dodnes, kedy už tento zákon prešiel viacerými veľkými a zásadnými novelami. Preto trval na tom, že predmetná úverová zmluva trpí viacerými vadami, pre ktoré je potrebné ju považovať za bezúročnú a bezpoplatkovú. Pokiaľ ide o premlčanie uplatneného nároku a o jednotlivé právne závery prijaté odvolacím súdom, tu poukázal na to, že žalobcom uplatnený nárok naďalej nie je možné považovať za premlčaný. Pokiaľ odvolací súd poukázal na to, že rozhodnutia Ústavného súdu SR, na ktoré poukázali v predchádzajúcom priebehu konania jednoznačne neriešia otázku premlčania v takýchto prípadoch a tu táto otázka doposiaľ nebola vyriešená ani zo strany dovolacieho súdu Najvyššieho súdu SR. Tu poukázal na jedno prakticky z najčerstvejších rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, ktoré sa mu nepodarilo zohnať v celej podobe, mal iba výťah z tohto rozhodnutia, a to rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.09.2021 vydané pod č. 5Cdo/29/2021, v ktorom Najvyšší súd vo vzťahu k predmetnej otázke poukázal na to, že za skutkovú okolnosť podstatnú pre nadobudnutie vedomosti spotrebiteľa o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil potrebné je pre začatie plynutia subjektívnej premlčacej doby, je podľa názoru dovolacieho súdu potrebné považovať skutočnú vedomosť spotrebiteľa o tom, že nemá alebo nemal plniť splátky spotrebiteľského úveru vo výške dohodnutej v úverovej zmluve. Bez tejto vedomosti je spotrebiteľ presvedčený, že jeho povinnosťou je plniť zmluvne dohodnutý záväzok a splácať dlh splátkami vo výške dohodnutej v zmluve. Dovolací súd zdôrazňuje, že spotrebiteľova vedomosť o tom, že výška splátok je v úverovej zmluve uvedená nesprávne, t. j. že úver je bezúročný a bez poplatkov je sama o sebe skutkovou okolnosťou, nie okolnosťou právnou, pričom zistenie o rozpore takého zmluvného dojednania zo zákonom je len dôvodom nadobudnutia tejto vedomosti. Teda dovolací súd týmto rozhodnutím poukázal na to, že podstatnou okolnosťou pre získanie vedomosti o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa bezdôvodne obohatil je získanie až takých skutočností, z ktorých môže vyvodiť, že žiadne ďalšie plnenie nemá spotrebiteľ prijať. To je prakticky potrebné aplikovať aj na prejednávany prípad a skúmať to, že sa spotrebiteľ dozvedel, že žiadne ďalšie plnenia nemá plniť. Tu si dovolil poukázať aj na to, že pokiaľ odvolací poukazoval na to a uvažoval aj nad tým, že začiatok tejto premlčacej doby je možné viazať aj na poradu s právnym zástupcom v predchádzajúcom exekučnom konaní ako konaní o exekúcii, pričom túto poradu nie je možné považovať za začiatok tejto premlčacej doby už z toho dôvodu, že na danej porade a vlastne aj pre účely exekučného konania bolo potrebné skúmať len exekučný titul a dodržanie procesného postupu exekučného konania. Skúmanie jednotlivých zmluvných podmienok nebolo ani účelné, ani nebolo potrebné pre účely daného konania a to aj s poukazom na to, že už podľa právnej úpravy upravujúcej exekučné konania, v exekučnom konaní nie je možné namietat okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu. Teda ani nebolo možné v exekučnom konaní namietat jednotlivé vady úverovej zmluvy. Teda až po skončení exekučného konania právny zástupca si preštudoval danú úverovú zmluvu a zistil, že jednotlivé plnenie, ktoré bolo v rámci exekučného konania poukázané a zrazené žalobkyni ako spotrebiteľke, je potrebné považovať za bezdôvodné obohatenie a až vtedy bola spotrebiteľka oboznámená s tým, že žiadne ďalšie plnenie nemá na účet žalovaného už poukazovať. Preto práve tento okamih, okamih tejto druhej porady, je potrebné považovať za začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby, pričom skorší okamih získania týchto vedomostí doposiaľ nebol zo strany žalovaného preukázaný. Práve je to žalovaný, ktorý má preukazovať dôvodnosť svojej vznesenej námietky premlčania, nie žalobca. Žalobca nemôže preukazovať skutočnosti, ktoré sú procesnou obranou žalovaného. Preto naďalej trval na podanej žalobe. Žiadal, aby jej konajúci súd v celom rozsahu vyhovel a priznal žalobkyni plný nárok na náhradu trov konania.

9. Podľa ust. § 391 ods. 2 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

10. Súd vykonal dokazovanie listinami založenými v spise a zistil tento skutkový stav:

11. Žalobkyňa uzatvorila dňa 14.08.2008 so žalovaným zmluvu o úvere č. B., na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 6.070,01 € za účelom financovania kúpy osobného motorového vozidla, ktorý sa zaviazala splácať po 228,61 € v 60. mesačných splátkach. Ročná úroková sadzba 31,49%, RPMN 35,46%, priemerná RPMN vo výške 27,25%, poplatok za poskytnutie úveru 0 €, celkové náklady spotrebiteľa 5.975,78 €, dátum prvej mesačnej splátky 12.10.2008, konečná splatnosť úveru 12.09.2013. V bode 11 zmluvy označenej ako Havarijné poistenie strany uzavreli havarijné poistenie, pričom poisťiteľ bol Česká poisťovňa - Slovensko, akciová spoločnosť, poisťná zmluva č. XXXXXXXXXXXX, poisťná čiastka 6.070,01 €, spoluúčasť 5% min 165,97 €, zabezpečenie imobilizér. Žalobkyňa uvedený úver vyčerpala, nesplácala ho riadne, preto bolo voči nej vedené exekučné konanie na tunajšom súde pod sp. zn. 12Er/1628/2010. Exekučné konania bolo napokon zastavené Uznesením Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 12Er/1628/2010 zo dňa 27.09.2016 z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok vydaný na podklade predmetnej úverovej zmluvy, bol nespôsobilým exekučným titulom, nakoľko právomoc rozhodcovského súdu mala byť založená na rozhodcovskej doložke, ktorá bola neprijateľnou zmluvnou podmienkou, teda neplatnou. Prostredníctvom exekučného konania bolo reálne na účet žalovaného poukázané plnenie v sume 11.573,73 €.

12. Z konečného vyúčtovania exekučného konania zo dňa 10.03.2017 je zrejmé, že bol v prospech oprávneného (žalovaného) vymožený nárok v sume 11.576,73 € (č. l. 57 spisu).

13. Z prehľadu úhrad žalobkyne v prospech žalovaného je zrejmé, že žalobkyňa celkovo od 11.08.2011 do 18.05.2015 uhradila sumu spolu 11.576,73 € (č. l. 40 spisu).

14. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v platnom znení (ďalej len Obč. zák.) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 53 ods. 6 Obč. zák. v platnom znení ak je v spotrebiteľskej zmluve predmetom záväzku poskytnutie peňažných prostriedkov za neprimeranú odplatu, súd môže odplatu znížiť; prihliadne pritom najmä na odplaty poskytované bankami pri spotrebných úveroch. Ak súd rozhodne o znížení odplaty za poskytnuté peňažné prostriedky a spotrebiteľ splnil svoj záväzok vo väčšom rozsahu, ako bol podľa rozhodnutia súdu povinný, dodávateľ je povinný bez zbytočného odkladu vrátiť spotrebiteľovi plnenie, ktoré presahuje výšku poskytnutých peňažných prostriedkov a primeranej odplaty.

16. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

17. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

18. Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z., zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

19. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z., veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

20. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z., spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

21. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie.

22. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z., pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

23. Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 251/2001 Z. z., od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

24. Podľa ust. § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka (ďalej aj OZ) kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

25. Podľa ust. § 107 ods. 1 až 3 Obč. zák. právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, prihladne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat.

26. Z predložených listinných dôkazov mal súd preukázané, že žalobkyňa a žalovaný uzavreli platne Zmluvu o úvere č. B. dňa 14.09.2008 (ďalej len „zmluva“), čoho dôkazom je, že žalobkyňa úver (vy)čerpala. Súd túto zmluvu posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú, pretože žalovaný je právnická osoba, ktorá poskytuje finančné služby v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, pričom tá poskytla žalobkyni ako fyzickej osobe predmetný úver. Zároveň súd po preskúmaní predmetnej úverovej zmluvy zistil, že tá bola vopred pripravená žalovaným na formulárovom tlačive s tým, že žalobkyňa ako slabšia zmluvná strana tohto zmluvného vzťahu nemohla podstatným spôsobom ovplyvniť obsah takejto zmluvy, do ktorej sa len dopĺňali jej osobné údaje ako aj údaje týkajúce sa úveru. Žalobkyňa tak nemohla ovplyvniť obsah zmluvy. Preto má žalobkyňa ako slabšia strana zmluvného vzťahu postavenie spotrebiteľa a to jednak podľa Občianskeho zákonníka ako aj zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, nakoľko charakter úveru, ktorý jej bol poskytnutý spĺňa definíciu spotrebiteľského úveru.

27. Vyššie uvedená úverová zmluva musela obsahovať náležitosti, ktoré vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch platný a účinný v čase uzavretia zmluvy a preto ju súd opätovne preskúmal, či tieto zákonné náležitosti podľa § 4 ods. 2 zák. o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z. aj obsahuje a dospel k záveru, že úverová zmluva obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti.

28. Spornou bola náležitosť - adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§ 4 ods. 2 písm. d/ zákona č. 258/2001 Z. z.). Podľa názoru súdu (tiež s poukazom na zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu) zmluva dostatočne obsahuje túto náležitosť, keďže úver bol poskytnutý prostredníctvom finančného agenta, ktorým bol priamo predajca, a to spoločnosť AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s. Preto podľa názoru súdu žalobkyňa od počiatku vedela, kto je predajcom a teda u koho môže uplatniť reklamáciu (v zmluve bolo uvedená adresa) v zmysle vtedy platného zákona. Navyše od 01.05.2018 táto náležitosť zmluve už nie je vôbec požadovaná, keďže nevyplýva zo smernice 2008/48/ES ako povinná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

29. Súčasne má súd za to, že uzavreté havarijné poistenie v zmysle bodu 11 zmluvy bolo dobrovoľné a nejedná sa preto o veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie (§ 4 ods. 2 písm. I/). Uvedené mal súd za preukázané a/ zo samotnej zmluvy, pričom v jej predtlačí boli uvedené aj ďalšie poistenia (bod 12,13, 14 zmluvy), pričom žalobkyňa ich neuzavrela, b/ tiež z priloženej inej zmluvy žalovaným, z ktorej je zrejmé, že žalovaný uzatváral zmluvy aj bez poistenia a tiež c/ zo samotnej podstaty havarijného poistenia, ktoré je dobrovoľné (na rozdiel od povinného zmluvného poistenia). Z týchto dôvodov súd považoval uzavreté havarijné poistenie za dobrovoľné.

30. Žalobkyňa ďalej namietala, že v zmluve je nesprávne uvedená celková čiastka a tiež, že je v zmluve nesprávne uvedené RPMN v neprospech spotrebiteľa. S jej námietkami sa súd nestotožňuje. Podľa názoru súdu poistné nebolo povinné, ale bolo dobrovoľné, preto sa nezarávalo do výpočtu RPMN. Tiež podľa vtedy platného zákona celková čiastka nebola povinná náležitosť zmluvy a povinnú náležitosť - celkové náklady zmluva obsahuje. Tiež od splátky úveru - 228,61 € je potrebné odpočítať výšku poistného - 29,46 €. Súčasne vtedy platný zákon nesankcionoval, ak v zmluve bola nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa, ale iba ak RPMN nebola uvedená vôbec, čo však nie je prejednávaný prípad a navyše nebolo preukázané, že by RPMN bola v zmluve uvedená v nesprávnej výške v neprospech spotrebiteľa.

31. Vzhľadom k tomu, že podľa názoru súdu zmluva obsahuje všetky povinne obligatórne náležitosti v čase uzavretia zmluvy, na strane žalovaného ani nemohlo dôjsť v bezdôvodnému obohateniu.

32. Z týchto dôvodov súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

33. Nad rámec uvedeného len súd dodáva, že ak by aj úver bol bezúročný a bez poplatkov, vzhľadom na vznesenú námietku premlčania by súd žalobu zamietol, keďže podľa názoru súdu, žaloba nebola podaná v rámci subjektívnej premlčacej lehoty. Podľa názoru súdu, žalobkyňa nadobudla vedomosť o tom, že úver by mohol byť bezúročný a bez poplatkov, udelením plnej moci danej v exekučnom konaní, teda dňom 24.01.2014 a žaloba bola podaná až dňa 11.01.2017, teda po dvojročnej subjektívnej lehote. Neobstoja tu námietky žalobkyne, že na danej porade a vlastne aj pre účely exekučného konania bolo potrebné skúmať len exekučný titul a dodržanie procesného postupu exekučného konania a skúmanie jednotlivých zmluvných podmienok nebolo ani účelné, ani nebolo potrebné pre účely daného konania. Súd je opačného názoru a teda, že už vtedy bolo potrebné posúdiť všetky náležitosti (nie)len na potreby exekučného konania, keďže exekučný titul vychádzal z prejednáwanej zmluvy.

34. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. Podľa ust. § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

36. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

37. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

38. Podľa ust. § 263 ods. 1 CSP ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

39. O nároku na náhradu trov celého konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení. Žalobkyňa zavinila čiastočné zastavenie konania (tento výrok už nadobudol právoplatnosť, keďže nebol napadnutý odvolaním), vo zvyšnom rozsahu bola neúspešná, preto nemá nárok na náhradu trov konania. Naproti tomu úspešný žalovaný má nárok na náhradu trov celého (vrátane odvolacieho) konania proti žalobkyňi v plnom rozsahu. Súd zároveň nevidel priestor pre aplikáciu ust. § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Košice - okolie.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v 2 rovnopisoch.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).